

Contra la crisi, més territori

- Les vegueries permetran més proximitat al ciutadà i més eficiència de l'Administració

LAIA BONET*

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 5.02.10

El Govern de Catalunya, a l'aprovar els projectes de llei de vegueries i de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, ha reparat un error i un oblit històrics. Un error com va ser l'extinció, el 1987, de la Corporació Metropolitana, comès amb la voluntat de negar l'existència d'una institució necessària per abordar, amb caràcter general, les problemàtiques de la capital del país i la seva àrea d'influència pel fet de no estar governades per representants del mateix color polític que el Govern de llavors.

I un oblit, deliberat i intencionat, perquè els governs de CiU, també des del 1987, van desconèixer i van incomplir de manera sistemàtica durant 15 anys un mandat clar del Parlament per abordar la desconcentració i la descentralització del país en almenys cinc regions, malgrat que tenien majoria absoluta per fer-ho realitat i que comptaven amb la complicitat del Govern central, governat pel PP, al qual van donar suport durant força anys.

Ha estat el Govern presidit pel president **Montilla** el que ha desencallat aquests dos projectes i ha fet el primer gran pas per a l'establiment de les columnes del nostre sistema institucional al territori de Catalunya. I s'ha fet sobre la base sòlida de l'Estatut. Ara comença la tramitació parlamentària, oberta a les aportacions de totes les forces polítiques i socials al Parlament i al territori.

El projecte de llei de vegueries desplega l'Estatut per fer més pròxima, àgil i simplificada l'Administració de la Generalitat a tot el territori i l'Administració supramunicipal de cooperació local. El projecte aborda el tractament de la vegueria en la doble naturalesa que li atorga l'Estatut: com a divisió territorial per a l'organització dels serveis de la Generalitat i com a entitat supramunicipal de cooperació local. Estableix un mapa plenament coincident per a aquestes dues naturaleses de la vegueria; un mapa que es preveu al mateix projecte i que correspon a l'actual divisió en set delegacions del Govern i l'Administració de la Generalitat, i al mateix temps protegeix dues singularitats positives pel que fa a la Vall d'Aran. El projecte en preveu també l'execució en tres etapes. Això permetrà les modificacions de la normativa estatal necessàries per fer possible l'encaix de la realitat de les vegueries en els àmbits de la regulació estatal, i més específicament amb la llei orgànica de règim electoral general pel que fa a les eleccions als consells de vegueria –fins ara diputacions–, i els necessaris retocs dels límits provincials mitjançant una llei orgànica.

El projecte de llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona permet la fusió en una sola entitat de les actuals funcions de les dues entitats metropolitanes actualment existents, i, al mateix temps, l'assumpció de les competències de la Mancomunitat de Municipis. Es tracta novament d'una aposta per la simplificació administrativa i per una actuació més eficaç i més eficient, ja que permetrà l'estalvi de recursos. Però el que és més important: dota la conurbació de Barcelona d'una arquitectura institucional per a la gestió d'una realitat socioeconòmica i demogràfica de primer ordre que acull la meitat de la població del nostre país.

Els que durant 15 anys van incomplir mandats parlamentaris, encara que fos incomplint les seves pròpies lleis, o van legislar en contra de la capital de Catalunya, no poden continuar dient «ara no toca». Són excuses de mal pagador. Ha estat aquest Govern el que ha impulsat lleis bàsiques de país, com les lleis d'educació o de salut pública, inexistents gairebé 30 anys després del restabliment de la Generalitat. Només la desídia, la falta de voluntat política o la falta d'ambició caracteritzada per un vol rasant pel que fa a l'articulació del nostre sistema institucional podrien explicar tanta paràlisi. Alguns parlen ara d'«enlairar» Catalunya, mentre que quan ho podien haver fet la van tenir arran de terra, amb un vol gallinaci impropï d'un Govern nacional.

Acostar la Generalitat al territori no representa més despesa ni duplicitat administrativa, ja que les antigues estructures han de donar pas a les noves, sense solapaments. Parlem d'estalvi en la gestió administrativa i d'aproximar les polítiques allà on s'han d'aplicar. La proximitat permet també aconseguir més eficiència, i l'eficiència, tant en l'actuació de la Generalitat com en la dels consells de vegueria, serà imprescindible per lluitar contra la crisi. Precisament, i també aquesta setmana, s'ha acordat el primer impuls dels Plans d'Ocupació Local, que es desprenen dels 30 compromisos adoptats pel Govern amb empresaris i sindicats per afrontar la crisi. És la via catalana, la que concerta amb els agents socials i s'acosta al territori, la que més bé pot lluitar contra la desocupació i la crisi econòmica, en un moment en què falten debats, propostes... i, sobretot, fets.

* Secretària de desenvolupament estatutari de la comissió executiva del PSC.